

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa R. P.-L.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w W.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej;

**2) zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny w [...])
na rzecz radcy prawnego G.Ł. (Kancelaria w W.) kwotę 270
(dwieście siedemdziesiąt) zł podwyższoną o stawkę podatku
od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej
powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**

**3) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistej zasadności. Wniosku skarżącej nie sposób jednak podzielić. Po pierwsze, zagadnienie prawne zawarte na k. 10 (s. 4 skargi) jest od strony językowej niezrozumiałe. Jedynie można domyślać się, że skarżącej chodzi w nim o możliwość ustalenia w drodze uchwały wspólnoty mieszkaniowej tego, co wchodzi w skład nieruchomości wspólnej. Po drugie, kwestia ta jest całkiem irrelevantna z punktu widzenia rozpoznawanej sprawy, gdyż sąd nie kontrolował tej kwestii z punktu widzenia zgodności z prawem uchwały nr [...] /2007, co - jak sama skarżąca podnosi - jest przedmiotem odrębnego, nieukończonego postępowania sądowego.

Szczegółowa analiza skargi nie prowadzi również do wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi powódki z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 12 ust. 4 pkt 1 w zw. z § 10 pkt 1 w zw. z § 5 i w zw. z § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

db